

NIEUWE WETGEVING KITESURFEN

IN DE PRAKTIJK VOOR DE CLUBS

De nieuwe wetgeving rond kitesurfen is er gekomen na overleg tussen alle bevoegde instanties en is beschreven op 2 niveaus:

1. [Via het Koninklijk Besluit \(KB\) op federaal niveau.](#)
2. [Via het algemeen reglement "plankvliegeren" op gemeentelijk niveau.](#)

Het KB is reeds van kracht na publicatie op 15 maart en beschrijft de algemene reglementeringen waarbinnen kitesurfen is toegelaten in België. In praktijk is het de reglementering die reeds enkele jaren van toepassing is voor het windsurfen die nu ook voor kitesurfen van toepassing wordt. Enkele hoofdpunten: wetsuit en handstakellichten dragen verplicht, kitesurfen enkel van zonsopgang tot zonsondergang en geen zee kiezen bij 7Bft of meer.

Het algemeen reglement plankvliegeren dat door de gemeenteraden van de kustgemeenten reeds is goedgekeurd of binnenkort zal goedgekeurd worden beschrijft gedetailleerd de specifieke reglementering die voor een veilige beoefening van kitesurfen moet zorgen. We verwachten dat alle clubs hiermee in regel zijn op 1 juli 2011.

NIEUWE WETGEVING EN VERPLICHTINGEN IN PRAKTIJK VOOR DE CLUBS:

Aan de hand van de artikels uit het algemeen reglement en het KB beschrijven we in dit document de praktische werking voor de clubs. In de blauwe kaders zijn de uittreksels uit de wet te vinden, na deze kaders steeds de praktische uitwerking voor de club.

ART. 40. INSTEEL-, LANCEER-, EN BUFFERZONES

§1. Het aanvatten en beëindigen van de activiteiten, zoals bepaald in hogervernoemde definities, en voor zover de strandconcessies dit toelaten, zijn enkel mogelijk in de insteekzones.

§2. Indien de insteekzones bestemd voor plankvliegeren grenzen aan een bewaakte zone voor baders, dan moet er tussen beide zones een bufferzone van minstens 50 meter vastgelegd worden.

§3. De bufferzones worden aangeduid door hoge rode cilindervormige boeien. De insteekzones worden afgebakend, ook in het geval van een strandhoofd, over de ganse lengte, met gele cilindervormige boeien of in geval van een bufferzone door hoge rode cilindervormige boeien.

§4. De insteekzones worden gesignaleerd bij het begin en einde van die zones door middel van borden waarop het uniform silhouet voorkomt van een watersporter (zie bijlage politieverordening).

§5. In de insteekzones is het verboden te baden en aan strandvisserij te doen.

Boeien voor het aanduiden van de insteek en bufferzones zullen door IKWV voorzien worden, eveneens de borden die deze zones aanduiden, in overleg met de club.

§6. Aan de hoogwaterlijn wordt in de insteekzones een lanceerzone voorzien voor plankvliegers, gemarkeerd met kegels in gele kleur, en waar een informatiebord of 4 kleinere informatieborden op elke hoek van de lanceerzone door het IKWV word(t)en ingeplant.

De aanduiding van de launchzone aan de hoogwaterlijn met kegels moet gebeuren door

de club.

ART. 41 BEWAKING EN REDDINGEN.

§1. De gemeente staat in voor de organisatie van de bewaking en reddingen in de insteekzones. De gemeente bepaalt de modaliteiten en kan evenwel beslissen om de bewakings- en reddingsbevoegdheid bij schriftelijke overeenkomst te delegeren naar de watersportclubs of het IKWV.

§2. De activiteiten zoals bepaald in dit deel zijn toegelaten wanneer tegelijkertijd aan volgende voorwaarden is voldaan:

- alleen van zonsopgang tot zonsondergang,*
- als geen rode vlag gehesen wordt,*
- zee kiezen alleen bij windkracht van minder dan 7 Beaufort, of bij een windsnelheid tot maximum 13,9 meter/seconde. De windsnelheid is raadpleegbaar op grond van een objectief gevalideerd windmeetnetaanpak.*

Of de gemeente via IKWV of de Club instaat voor redding en bewaking is een lokale afspraak tussen de club en het gemeentebestuur. De voorwaarden beschreven zijn in overeenstemming met het KB en moet door de club aangegeven worden door middel van het vlaggensysteem. (zie onder uitleg vlaggensysteem).

§3. Er geldt een waarschuwingsplicht om de beoefenaars van de activiteiten zoals bepaald in dit deel te wijzen op de bewakings- en reddingsactiviteiten wanneer respectievelijk een groene, rode, of geen vlag gehesen wordt. De verantwoordelijke voor de bewaking bepaalt welke vlag er zal gehesen worden.

§4. Als er geen vlag wordt gehesen, worden geen reddingen en geen bewaking voorzien door IKWV of de watersportclubs zoals gedelegeerd door de gemeente.

§5. De groene vlag wordt gehesen wanneer de in § 2 opgesomde voorwaarden zijn voldaan, en wanneer in de insteekzone bewaking en reddingen voorzien worden door IKWV of de watersportclubs zoals gedelegeerd door de gemeente.

§6. De rode vlag wordt gehesen wanneer in de insteekzone enkel bewaking, maar geen reddingen kunnen verricht worden door IKWV of de watersportclubs zoals gedelegeerd door de gemeente.

De vlaggen zullen door IKWV ter beschikking gesteld worden aan de clubs. De clubs bepalen zelf volgens de beschreven richtlijnen welke vlag ze hangen om de kitesurfers te informeren.

Als de wind bijvoorbeeld niet de limiet van 7bft bereikt heeft, de club open is maar geen redding kan voorzien door een technische panne van het reddingsmateriaal zal het de rode vlag moeten tonen.

§7. De personen die instaan om watersporters in moeilijkheden hulp te bieden dienen in het bezit te zijn van een specifiek vaar- en reddingsbekwaamheidsattest afgegeven door een erkende watersportfederatie of het IKWV.

De VYF & VVW zal in samenwerking met IKWV en WOBRA een bijscholing organiseren voor het behalen van het vaar- en reddingsbekwaamheidsattest. De clubs zullen hiervoor uitgenodigd worden om hun personeel dat verantwoordelijk is voor de redding en bewaking bij te scholen.

De toelatingsvoorwaarde om aan deze bijscholing deel te nemen is te voldoen aan minstens één van onderstaande vereisten:

1. IKWV gediplomeerd redder
2. Initiator of hoger VTS diploma in één van de zeil- of surfdisciplines met 2 jaar praktijkervaring
3. level 1 of hoger IKO Kiteboard instructor met 2 jaar praktijkervaring

De opleiding bestaat uit 3 modules, gegeven op verschillende tijdstippen en locaties. Onderstaand schema geeft aan wie welke modules moet volgen, en wat de mogelijke tijdstippen zijn.

	Inhoud	Waar & Wanneer	Vrijstelling voor
Module 1	REANIMATIETECHNIEKEN EN COMMUNICATIE Reanimatie en eerste hulp. Communicatierichtlijnen en procedures bij redding aan zee.	Oostende Begin mei, tijdstip nog exact te bepalen	IKWV gediplomeerde redders
Module 2	KITE BEHANDELING Basistechnieken optuigen en aftuigen, veiligheid, landen en launchen.	Oostkust: 1 juni 18-19u VWV Heist Westkust: 9 juni 18-19u Windekind ODK	Initiator of hoger VTS diploma kitesurfen of/en Level 1 of hoger IKO Kiteboard Instructor
Module 3	VEILIG REDDEN OP ZEE VAN KITESURFERS MET MOTORBOOT OF JETSKI + KITESURF REGLEMENTERING. Specifieke technieken voor bij redden van kitesurfers op zee met motorboot of jetski. Overzicht nieuwe reglementering en toepassing in de club.	Oostkust: 1 juni 19-22u VWV Heist Westkust: 9 juni 19-22u Windekind ODK	

Elke strandclub die kitesurfen toelaat in hun insteekzone of/en kitesurflessen aanbiedt zal verplicht 1 of meerdere van hun reddingsverantwoordelijken laten deelnemen aan deze bijscholing. De kosten van deze bijscholing zullen gedragen worden door de federaties.

Deelnemers die alle voor hen verplichte modules volgen, en als geschikt worden geëvalueerd door de docenten, ontvangen het reddingsbekwaamheidsattest afgegeven door een erkende watersportfederatie of het IKWV.

§8. Het IKWV maant op regelmatige tijdstippen onbevoegden aan om uit bufferzones te gaan.

IKWV redders in aanpalende zwemzones zullen toezien dat de bufferzones vrij blijven. Hierbij blijven ze in communicatie met de club en zijn reddingsverantwoordelijke.

ART. 42. VAARBEWEGINGEN .

§1. Plankzeilers, plankvliegers en andere vormen van activiteiten zoals bepaald in dit deel, dienen steeds op een veilige afstand te blijven van strandhoofden en andere kunstwerken.

§2. Het op- en neerlaten van de plankvlieger moet gebeuren in de lanceerzone, zoals bepaald in artikel 40 § 6. In geen geval mag het op- en neerlaten van de vlieger gebeuren waar een vallende vlieger een ernstig en onmiddellijk gevaar voor het publiek kan uitmaken.

De club voldoet aan deze richtlijnen als het de launchzone aanduidt met kegels zoals beschreven in artikel 42.

§3. Het is hen verboden op enigerlei wijze de strandreddingsdiensten of om het even welk vaartuig te hinderen.

§5. De beoefenaars van de activiteiten zoals bepaald in dit deel, dienen onmiddellijk de aanmaning en bevelen op te volgen, hen gegeven door de met bewaking belaste personen.

§6. De plankvliegers zijn verplicht minstens de gebruikelijke veiligheidsvoorschriften voor het plankvliegeren, op het vlak van materiaal, gedragsregels en vaardigheden, opgesteld door of in samenspraak met Vlaamse Yachting Federatie (VYF) of de Vlaamse Vereniging voor Watersport (VWW) in acht te nemen. Die voorschriften worden aan de plankvliegers kenbaar gemaakt in, aan of in de nabijheid van het lokaal van de watersportclub of het redderslokaal bij de zone van vertrek

De gedragsregels en voorschriften zijn te vinden in het "[Charter kitesurfen 2011](#)" (klik om te downloaden). De club laat elke kitesurfer die lid is van de club, of zich aanmeldt als tijdelijk, dit charter ondertekenen. Dit charter kan ook opgenomen worden in het huishoudelijk reglement van de club en wordt uitgehangen zodat elke kitesurfer dit kan raadplegen.

ART. 43. UITRUSTING, MELDINGSPLICHT, BEKWAAMHEID

§1. Plankzeilers en plankvliegers moeten een isothermisch pak in goede staat dragen, en voorzien van twee waterdichte verpakte handstakellichten. De vlieger moet voorzien zijn van een snel ontkoppelingssysteem (quick release) en een veiligheidsverbinding (kiteleash) tussen vliegeraar en vlieger. Een helm is verplicht indien een verbinding plankvliegeraar (boardleash) gebruikt wordt. Een helm dragen is verplicht voor cursisten

Isothermisch pak en handstakellichten zijn verplicht volgens het KB. De federaties hebben wel aangedrongen opdat cursisten hiervan vrijgesteld kunnen zijn. De verplichting van quick release, kiteleash en boardleash onder voorwaarden is opgenomen in het "[Charter kitesurfen 2011](#)". Helmverplichting is er steeds voor cursisten.

§2. Iedere beoefenaar van het plank- en powervliegeren dient:

- Het kitebekwaamheidsbewijs: Het kitebekwaamheidsbewijs wordt afgegeven door een erkend lesgever die in het bezit is van een erkend lesgeverdiploma (Vlaamse trainersschool of international kiteboardingorganisation). Het kitebekwaamheidsbewijs vermeldt de naam, de bekwaamheid, de erkenning door BLOSO of ISSA, en de naam van de persoon die het kitebekwaamheidsbewijs heeft afgegeven.

DE UITGEVER VAN HET KITEBEKWAAMHEIDSBEWIJS: DE KITEVERANTWOORDELIJKE

Elke club geeft aan de federatie (VYF of VVW) hun kiteverantwoordelijke (1!) door. Deze verantwoordelijke zal bij de federaties geregistreerd worden, en is het aanspreekpunt bij opmerkingen of wijzigingen in de wetgeving, of het melden van eventuele misbuiken. De kiteverantwoordelijke kan het kitebekwaamheidsbewijs uitgeven, of erkende lesgevers aanstellen om dit te doen. Deze kiteverantwoordelijke en de door hem aangestelde lesgevers hebben minimum het VTS diploma initiator kitesurfen, of/en minimum IKO kiteboard instructor level 1.

HET KITEBEKWAAMHEIDSBEWIJS (KITECARD)

Het kitebekwaamheidsbewijs kan uitgegeven door de kiteverantwoordelijke of zijn aangestelde als de betrokken kitesurfers minimum de vaardigheden bezit die overeenkomen met

- Het behalen van kitesurfen basis via het Bloso-VTS diploma, met uitzondering van de laatste 3 modules. OF
- Het behalen van IKO Intermediate Kiteboarder Program level 2.

In de praktijk komen deze minimum vaardigheden overeen met kunnen planeren in beide richtingen en de voorafgaande vaardigheden zoals opgenomen in het watersport paspoort VVW / VYF "kitesurfen basis" of IKO "level 2".

Dit kan de kitesurfer bewijzen door één van boven vermelde brevetten voor te leggen. De vaardigheden kunnen ook door de kiteverantwoordelijke zelf geëvalueerd worden.

Zolang bovenvermelde minimum bekwaamheid niet beheerst wordt, dient er les gevolgd te worden bij een erkende kiteschool.

De club moet de personen die het kitebekwaamheidsbewijs halen ingeven via de module in de vyflink (www.vyflink.be) of vvwlink (www.vvwlink.be) database. De gegevens die moeten worden ingegeven zijn:

- Voornaam
- Naam
- Uitreikende kiteverantwoordelijke
- Nummer (is ook nummer op lycra en talis, zie verder bij lycra's)

Een lijst van alle kitesurfers met een bekwaamheidsbewijs zal online kunnen geraadpleegd worden op www.kiter.be, een informatieve site mbt kiteveiligheid, beheerd door beide federaties. Voor de ingegeven kitesurfers kan de club via de vyflink of vvwlink module een bewijs (kitecard) aanmaken op volgende manier:

- Bij de federaties kan de club blanco vellen met bekwaamheidsbewijzen bestellen.
- Deze vellen in een inktjetprinter plaatsen en via de module op vvwlink of vyflink de gegevens van de kitesurfer drukken op het bekwaamheidsbewijs.

- een genummerde lycra van de watersportclub te dragen waarvan het eerste kengetal refereert naar de kustgemeente. De watersportclubs leggen een genummerde lijst aan met de namen van de beoefenaars van het plankzeilen en het plankvliegeren. Wie geen lycra heeft, dient zich vooraf te melden bij de plaatselijke watersportclubverantwoordelijke wanneer de watersportclub in het jaar open is.

De lycra geldt als bewijs van de club dat betrokkene in het bezit is van een bekwaamheidsbewijs dat aantoont dat betrokkene voldoende bekwaam is om deze sport veilig te beoefenen, en akkoord gaat met de reglementering ter zake en het charter van de club.

Personen met kitebekwaamheidsbewijs dragen een gele lycra. Personen die nog geen kitebekwaamheidsbewijs gekregen hebben, dragen een rode lycra en een helm.

De clubs voorzien voor hun kitera's waarmee hun leden, tijdelijke leden en cursisten, conform de wetgeving kunnen kitesurfen. Deze lycra's kunnen ze bestellen bij VYF of VVW (indien in voorraad), of zelf aanmaken mits de richtlijnen van VYF-VVW (logo kitesafe voorzien rug, net boven harness) en kleurcode te volgen (rood of geel/lime).

Het lycranummer verplicht door de wet kan met alcoholstift in de lycra geschreven worden, een lijst met deze nummers en corresponderende persoonsgegevens zal door de club bijgehouden worden. Dit nummer zal tevens moeten ingegeven worden bij het doorgeven en aanmaken van het bekwaamheidsbewijs en met stift vermeld worden op de talis. Het nummer bestaat uit:

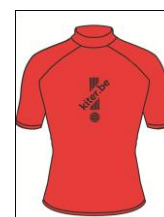
- een kernummer per kustgemeente: 0 de Panne, 1 voor koksijde - Oostduinkerke, 2 voor Nieuwpoort, 3 voor Middelkerke - Westende, 4 voor Oostende, 5 voor Bredene, 6 voor de Haan - Wenduine, 7 voor Blankenberge, 8 voor Zeebrugge en 9 voor Knokke-Heist.
- aangevuld met een persoonlijk nummer (door club te bepalen). Kustgemeenten met meerdere clubs zullen onderling het aanvullend nummer afspreken zodat er geen dubbel gebruik ontstaat. Voor Koksijde is dit bijvoorbeeld voor KYC 11-lidnummer, SYCOD 12-lidnummer, Windekind 13-lidnummer.

RODE LYCRA: VOOR CURSISTEN EN TIJDELIJKE LEDEN

De rode lycra's worden steeds door de club beheerd en verdeeld, en niet definitief verkocht aan (tijdelijke) leden of cursisten. De rode lycra's zijn steeds dagelijks terug in te leveren.

Clubs geven de rode lycra aan:

- kitesurfers die geen kitebekwaamheidsbewijs bezitten en cursus volgen onder begeleiding van een erkend clublesgever.
- kitesurfers die tijdelijk lid (= bezoeker) zijn een bekwaamheidsbewijs

Met de rode lycra mag enkel gekitesurft worden in de insteekzone(s) van de club die deze lycra beheerd en verdeeld. Dus niet bij andere kustclubs of insteekzones.

GELE LYCRA: BEWIJS VAN BEKWAAMHEID

De gele lycra's is worden door de club verdeeld aan hun jaarleden die kitesurfen en het kitebekwaamheidsbewijs behalen of bezitten. Na verdeling en registratie is de lycra het persoonlijk bezit van de kitesurfer.

Met de gele lycra mag wel gekitesurft worden in andere insteekzone(s) dan deze van de club die deze lycra verdeeld. Kitesurfers moeten zich in de bezoekende club niet tijdelijk lid maken, of een andere lycra aanvragen.

- een talis aan de trapeze te hechten. De talis vermeldt het jaartal waarin het kitesurfen beoefend kan worden, en geldt als bewijs van verzekering

DE TALIS: BEWIJS VAN VERZEKERING

De talis wordt door de club verdeeld aan hun jaarleden die kitesurfen en het kitebekwaamheidsbewijs behalen of bezitten. Het is het bewijs van hun verzekering.

Alle clubs die kitesurfleden doorgeven voor verzekering kunnen de talis bestellen bij de VYF of VVW. Op deze talis is het jaartal voorgedrukt, de club zal op de talis het lycranummer van de kitesurfer vermelden (met onuitwisbare stift)

VERZEKEREN VAN DAGLEDEN EN CURSISTEN

Volgens de wet heeft iedere kitesurfer aanmeldingsplicht. Kan de kitesurfer bij het aanmelden geen lidmaatschap met kitesurf verzekering bij een VYF of VVW club voorleggen, of een BA sportverzekering met dekkingen gelijk of hoger dan de VYF of VVW polis, dan zal de kitesurfer zich verplicht moeten verzekeren.

Kan de kitesurfer daarboven ook geen kwalificatie gelijk of hoger dan deze beschreven in het kitebekwaamheidsbewijs voorleggen, dan zal hij ook verplicht worden les te volgen.

Clubs kunnen via de VYF of VVW een tijdelijke verzekering aangaan voor:

- kitesurfers die geen kitebekwaamheidsbewijs bezitten en cursus volgen onder begeleiding van een door de club erkend clublesgever.
- kitesurfers die een bekwaamheidsbewijs bezitten en wensen zich tijdelijk te verzekeren. Hiervoor moeten ze wel "Charter kitesurfen 2011" ondertekenen.

De tijdelijke verzekering bevat waarborgen BA en LO gelijk aan deze van de jaarlijkse ledenverzekering via VYF of VVW. Ga naar www.vyf.be of www.vvw.be voor alle informatie. Het bewijs van de tijdelijke verzekering is de rode lycra (Niet de talis!). Dus ook tijdelijke leden met een bekwaamheidsbewijs dragen de rode lycra.

De geldende tarieven voor dagleden worden u zo snel mogelijk toegestuurd.